

Universitätsbibliothek Paderborn

Triapostolatvs Septemtrionis

Caesar, Philipp

Coloniæ Agrippinæ, 1642

12. S. Rimbertus vouerat, post mortem S. Ansgarij Monachus fieri, & sit etiam, iam ordinatus Archi-Episcopus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43650

Episcopum, sed tantum ut diximus Palatinæ
hoc commissum sit, prudentiæ, donec con-
secrantium numerus ex Gentibus supplea-
tur.

CAPVT XII.

S. Rimbertus voverat, post mortem S. Ansgarij
Monachus fieri, & sit etiam, iam ordinatus
Archit. Episcopus.

HAbuit autem hic Sanctissimus vir o-
lim hoc votum de se factum, ut post
discessum Domni Ansgarij monachicum
mox & propositum acciperet & habitum.
Vnde cum consilio consecrantium se Pon-
tificum, mox post ordinationem ad Mona-
sterium nouæ Corbeiæ properans, vestem
Fortè pro- fessionis. quidem illius promissionis ex integro suscep-
pit, conuersationis autem illius promissio-
nem ita fecit, ut conuersationem suam, &
stabilitatem morum suorum, & obedientiam
secundum Regulam Sancti Benedicti
exhiberet, in quantum labor & occupatio
suscepti Pontificatus permitterent. Et ut in
huius promissionis effectu veraciùs assuesce-
ret, aliquem de Fratribus eiusdem Mona-
stetij sibi præstari rogabat, cum quo, quia
ipsi in Monasterio esse non licuit, solatium
haberet assidue inde meditationis & usum
continendi se, iuxta moderamen regulare
quod promisit. Ad quod ei deputari placuit
Ada'ga- rius Frater Corbeiensis
S. Rimb. rto adiungitur moderator
Monastica Regula.

conum

conum, nomine Adalgarium, germanum vi-
delicet & æquiuocum Abbatis eiusdem Mo- *Hic con-*
nasterij, de quo supra diximus. *Hic vir ve-* *ee de . Seri-*
nerabilis in conuerstationis eius imitatione *p forevita s*
simul & successionis dignitate adhuc hodie *Rimberti.*
superest, cum multis alijs attestans, quia San-
ctus Pontifex, cuius vitam scribimus, nihil ex
occasione curæ Pastoralis de Monachica
perfectione perdiderit, adeo, ut nullus etiam
intra ipsa Monasteria viuentium, instrumen-
ta honorum operum, quæ eorum Regula
commemorat, æquè ut ipse obseruauerit.
Cuius facta quidem vix à nobis explicari
possunt; sed cotidianam eius cum Deo con-
uersationem, & animum cœlo semper inten-
tum, nostræ tenuitas scientiæ nequaquam
edicere vel saltem perpendere valet. Graue-
ducebat ullum tempus vacuum absque ope-
re Dei transfigere; sed orationi lectio, lectioni
semper apud illum successit oratio. Et si aliquid
accessisset, quod eum ab oratione impedire
videretur, semper tamen quæ iusta sunt agens,
sine intermissione sentiendus est orasse, ut
Beatus docet Augustinus: Illi, inquit, qui in
diuino versatur officio, omnia gesta eius di-
cta que pro oratione reputantur.

C A P V T XIII.

Quomodo S. Rimbertus vigilias & Lejunia obseruārit.

Vigiliarum usum moderanter agebat,
abstinentiæ modum ita exercuit, ut
K 3 semper